

ચોર પકડયા

– પોસેફ મેકવાન

સવાર પડી ગઈ.

ઉનાળાની રાતની મીઠી નિંદરમાંથી લોકો જગ્યી રહ્યાં હતાં.

બાલકનીમાં સૂતેલી મમતા જગ્યી. પાસે સૂતેલી મમ્મે તો ક્યારનીયે ઉઠી ગઈ હતી. મમતા પથારીમાં પડ્યા પડ્યા આકાશમાં ઉડી જતાં પંખીઓને જોઈ રહી. એવામાં સોસાયટીમાં રહેલો શોરબકોર તેના કાને પડ્યો. તે બેઠી થઈ. તેણે સાંભળ્યું કે પાછળના ફ્લેટમાં બીજે માળે રહેતા દાસ અંકલના ઘરે ચોરી થઈ છે ! સાંભળીને મમતા પાછી પથારીમાં પડી.

દાસ અંકલ અને તુલસી આનિટ ફ્લેટની આગળની મોટી બાલકનીમાં સૂતાં હતાં. ચોરો એમના ફ્લેટમાં પાઈપ વાટે પાછળના ભાગે ચડ્યા. એક બારી કાઢી નાખી. ઘરમાં ઘૂસ્યા. બેગમાં રૂપિયા-દાગળના ભર્યા. પછી પાછા પાઈપ વાટે ઉત્તર્યા ને બેગ લઈ ભાગ્યા. કોઈને કંઈ જાણ થઈ નહ્યો. ઉનાળાની રાતના ઠંડા પવનમાં બધાં મીઠી નિંદર માણતાં જ રહ્યાં.

‘મમતા.....! ઉઠ બેટા !’ સુરભિએ કહ્યું, ‘જો તુલસી આનિટને ઘેર ચોરી થઈ છે. હું ત્યાં જાઉં છું. તું ઉઠ ને સચીનને ઉઠાડ. બેય જણા મો ધોઈ ચા-દૂધ પી લેજો ને નાસ્તો કરજો. તૈયાર છે, હો !’

એટલામાં મમતાનો ફોન રણક્યો ‘મમતા.....દીદી.....મમતા.....દીદી!’

મમતાએ ફોનનું ડીટું જમણી તરફ દબાવ્યું, બોલી, ‘હેલો! પપ્પુ બોલ શું હતું ?’

પપ્પુએ સામેથી કહ્યું, તમને ખબર છે તમારી સોસાયટીમાં ચોરી થઈ છે તે ?’

‘હા, મને હમણાં જ થઈ. પણ તને ક્યાંથી ખબર પડી ?’ મમતાએ પ્રશ્ન કર્યો.

‘એ બધું પછી દીદી, પપ્પુએ કહ્યું, ‘હું તો મધરાતથી એ ચોરોના ઘર આગળના ઝાડ પર બેઠો છું.’

મમતો પટ પૂછ્યું, પણ તું છે ક્યાં ?

‘દીદી, તમે જેના ઘેર ચોરી થઈ છે તે અંકલને જ ફોન આપો.....હું તેમને સમજવીશ.’ પપ્પુએ શાંતિથી કહ્યું.

મમતા દોડીને દાસ અંકલના ઘેર ગઈ. તેમને ફોન આપ્યો.

ફોન જોઈ દાસ અંકલ નવાઈ પામ્યા, ફોન કાને મૂકી કહ્યું,
‘હેલો !’

‘હેલો અંકલ કહું, ‘હું પપ્પુ પોપટ મમતાનો ફેન્ડ બોલુ છું.’

દાસ અંકલે કહું, ‘બોલો ભાઈ !’

‘અંકલ , ગાંધીનગર જતાં વચ્ચે ગોતા ચોકડી આવે છે જોઈ ? પપ્પુએ પૂછ્યું.

દાસ અંકલે કહું, ‘હા જોઈ.....!’

પપ્પુ બોલ્યો, ‘બસ ત્યાંથી અંદર ગામભણી જવાનું.’

‘હં....પછી ?’

‘પછી ત્યાં દિલખુશ ફાર્મ-હાઉસ આવે.....’

‘હં....પછી?’

પપ્પુએ કહું, ‘એ ફાર્મહાઉસની પાછળ બે ઝૂપડીઓ છે. એમાં આ ચોરો ધૂપાયા છે. અંકલ, ફોન મમતાદીદીને આપો, તો.’

ફોન લેતા મમતા બોલી, અંકલ સમજ્યાને ? પછી મમતાએ પપ્પુને સાથે વાત કરી.

દાસ અંકલે પપ્પુની વાત ધ્યાનથી સાંભળી. તુલસીને કહું, ‘ચાલો પોલીસ સ્ટેશને. ફરિયાદ નોંધાવીએ. પછી પોલીસને લઈને જ દિલખુશ ફાર્મ પાછળ સંતાપેલા ચોરોને પકડીએ !

દાસ અંકલ, તુલસી આનિટ, મમતા અને બીજા બે જગ્ઘા પોલીસ સ્ટેશને ગયાં. ફરિયાદ નોંધાવી.

પણ ચોરો વિશે આપેલી વિગત દાસ અંકલે પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરને કહી. મમતાએ ફરી પાછો પણ ફોન જોડ્યો.

પણ પોપટ બોલ્યો, ‘હં.... બોલો દીદી!’ તમે પોલીસને લઈને આવો છો ને?’

‘પણ...!’ મમતા બોલી, ‘તું ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબને ક્યાં આવવાનું છે તે સમજાવ. હું એમને ફોન આપું છું. આમ કહી મમતાએ ઈન્સ્પેક્ટરને ફોન આવ્યો.’

પણ એ ઈન્સ્પેક્ટર, બે પોલીસ, દાસ અંકલ તુલસી આનિટ, મમતાને બીજા.... એમ સાંકડેમાંકડે જીપમાં ગોઠવાયા. જીપ સડસડાટ ચાલી.... તે ઝટ આવી ગોતા ચોકડી. ત્યાંથી પોલીસે જીપ ગોતા ગામ ભણી વળી. થોડા આગળ ગયાં ત્યાં ‘દિલખુશ ફાર્મ હાઉસ’નું બોર્ડ આવ્યું.

‘હવે? ઈન્સ્પેક્ટરે પૂછ્યું.’

એક મિનિટ..... કહી મમતાએ પણ પોપટને ફોન જોડ્યો.

‘હલ્લો પણ, અમે ફાર્મહાઉસના જાંપે છીએ. હવે? લે, સાહેબને રસ્તો કહે.’ કહેતા મમતાએ પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરને ફોન આપ્યો.

‘હલ્લો...’ પણ બોલ્યો, ‘હં સાહેબ, તમે ફાર્મહાઉસના જાંપે જે કાચો રસ્તો સીધો જાય છે ત્યાં કાચા રસ્તે આગળ આગળ આવો. એટલે ફાર્મહાઉસનો પાછળનો ભાગ આવશે. બસ ત્યાં જ બે જૂપડીઓ દેખાશો. હું ત્યાં પાસેના જાડ પર બેઠો જ છું....!’

‘સારું.... અમે આવીએ છીએ.’ કહી ઈન્સ્પેક્ટરે જીપ કાચા રસ્તે લેવા જગાવ્યું. ફોન મમતાને આપ્યો.

બે જ મિનિટમાં જીપ જૂપડી પાસે આવી ગઈ.

પણ પોપટ તરત ઊડીને જીપ પર આવી બેઠો. બોલ્યો, ‘જુઓ, આ જૂપડીમાં એ ચોરો છુપાયા છે.’

ઈન્સ્પેક્ટરે જૂપડીના દરવાજે દંડો ફટકાર્યો.

એક જુવાન છોકરાએ ગભરાતા ગભરાતા દરવાજો ખોલ્યો. ઈન્સ્પેક્ટરને જોતાં જ તેમને ઘકકો મારી ભાગ્યો. ઈન્સ્પેક્ટર ઘડુમ પડ્યા. એક પોલીસ ચોર પાછળ ઢોડ્યો. તેના પગમાં છૂટો દંડો ફેંક્યો. ચોરના પટમાં વાગ્યો. તે પડ્યો. પોલીસે તેને પકડી લીધો. આ ઘમાલમાં બીજો ચોર જૂપડીના પાછળના ભાગમાંથી ભાગ્યો. બીજો પોલીસ ત્યાં પહેલેથી જ હતો. તેણે ચોરને પકડી લીધો.

પોલીસોએ તેમને દોરડાથી બાંધ્યા. ઇન્સપેક્ટર જુંપડીમાં ગયા. હાથમાં લાલ રંગની બેગ લઈ બહાર આવ્યા. એ જોઈ તુલસી તરત બોલી, ‘હાં સાહેબ, આ જ છે અમારી બેગ, હાશ બધું મળી ગયું.’

દાસ અંકલે અને તુલસી આનિટએ મમતાનો આભાર માન્યો.

મમતા બોલી, ‘આભાર તો આ મારા દોસ્ત પણ્ણુનો માનો. એ આખી રાત અહીં રોકાયો તો ચોરો પકડાયા ! પછી આશ્વર્યથી આંખો નચાવતા મમતાએ પૂછ્યું, ‘પણ પણ્ણ કહે...તો... ખરો, તને અમારી સોસાયટીની ચોરીની વાત રાત્રે કરી’તી કોણે?’

પણ્ણ બોલ્યો, ‘ઉલ્લુ અંકલે. એ ગઈ રાતે તમારી સોસાયટીના એક ફ્લેટની બાલ્કનીમાં બેઠા હતા. તેમણે આ ચોરોને પાઈપ વાટે ઉત્તરતા જોયેલા, એટલે મને તરત ફોન પર ચોરોની વાત જણાવી. મેં ઉલ્લુ અંકલને કહેલું કે ‘ચોરોનો પીછો કરો, ને તે ક્યાં છે તે મને જણાવો.’ હું ત્યાં આવીશ.

મમતા અકળાઈને બોલી, ‘અરેરેરે !’ આ ઉલ્લુ અંકલને હું તારી દોસ્ત મમતા આ સોસાયટીમાં રહું છું એની એમને ક્યાંથી ખબર પડી... હે... ?’

પણ્ણ પોપટ ખડખડાટ હસી પડ્યો. પછી બોલ્યો, ‘થોડા દિવસ પહેલાં એમ અહીં મધરાતે ભેગા થઈ ગયેલા. ત્યારે મેં એમને કહેલું. અહીં મારી ખાસ દોસ્ત મમતા રહે છે.... એ વાત એને યાદ રહી ગયેલી.... એટલે !’

‘ઓહો.....તો એમ કહેને મારા ભઈ !’ મમતા મલકી રહી. પણ્ણ પોપટે આગળ ચલાવ્યું, હવે કાલે રાતે એમણે ચોરોને અહીં ચોરી કરી ભાગતા જોયા.... તે એમનો પીછો કર્યો. ચોરો આ જુંપડીમાં ગયા. તરત ઉલ્લુ અંકલે મને ફોન કરી અહીં બોલાવી લીધો. હું આખી રાત ચોરો પર નજર રાખતો આ ઝાડ પર બેસી રહ્યો. ને સવારે તમને.... મમતા વચ્ચે બોલી. ‘ફોન કરી જણાવ્યું એમ જ ને ! અને ચોર પકડાઈ ગયા. ઇન્સપેક્ટરે કહ્યું, ‘પણ્ણ પોપટ, આ તમારો મોબાઈલ ફોન જુદો લાગે છે....’

‘હા સાહેબ,’ પણ્ણએ કહ્યું, ‘મારા દીકરાની ફેક્ટરીમાં બને છું. હું તમનેય અમારાં જંગલનો આવો નવો બનાનફોન આપીશ એક દિવસ.... !’

પછી બધા ચોરોને લઈ જ્યપમાં બેઠા. જ્યપ પોલીસ સ્ટેશન તરફ ઉપડી..... પણ્ણ પોપટે બધાંને બાય બાય કર્યું. ને ઊડી ગયો ઘર ભણી.... !

